

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

10 בפברואר 2005

לכבוד

ח"כ זהבה גלאון

יו"ר הוועדה הפרלמנטארית בנושא הסחר בנשים

כנסת ישראל

ירושלים

שלום רב,

הנדון: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 83) (צווי הפסקת שימוש למקום המשמש לביצוע עבירות זנות).

התשס"ה-2005

בעקבות הדיון שהתקיים ביום 2.2.05 בוועדת חוק חוקה ומשפט בהצעת החוק הני"ל, ובהמשך לבקשתך, הרינו מעלים על הכתב את השינויים המתבקשים על מנת שיועברו לידי יועמ"ש הוועדה השוקד על ניסוח התיקון לחוק.

ראשית, מן הראוי להוסיף לרשימת העבירות שבסעיף ההגדרות 204א, עבירות נוספות המצויות בסימן ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אשר על פי מהותן נלוות תדיר לעבירת הסחר בבני אדם ונובעות ממנה:

1. 371§ חטיפה לשם כליאה.
2. 374§ חטיפה לשם חבלה או עבירת מין.
3. 375§ הסתרת חטוף.
4. 369§ קובע את עבירת החטיפה כך - "הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתחו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים", נראה כי קורבנות הסחר הינן פעמים רבות בגדר חטופות.
4. 376§ עבודת כפייה.
5. 376א§ עיכוב דרכון.
6. 377§ כליאת שווא.

עבירות אלו מצטרפות באופן אינטגרלי לעבירת הסחר בבני אדם לעיסוק בזנות המופיעה ברשימת העבירות. כידוע, כמעט לא קיימים מקרים בהם דרכוני הקורבנות אינם נלקחים מהם, ונדירים המקרים בהם לא מתבצעת כליאת שווא של הקורבן בדירת מגורים או בבית הבושת. נוכח נפילת קורבנות הסחר אף בגדר הגדרת החטיפה, באשר פותו באמצעי תרמית ללכת מן המקום בו נמצאו, הרי שכליאתן והסתרתן אף הן עברות הרלוונטיות לתחום הסחר בנשים ובגין ביצוען ראוי להורות על סגירת החצרים בהן הן נעברות.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

שנית, בדיון שהתקיים בוועדה הוחלט להפחית את משך תקופת סגירת החצרים שביהמ"ש מוסמך להורות עליה, מ-120 יום ל-90 יום. בנוסף הוחלט להשמיט את §204ב(ט) הקובע, כי בהליכים לפי סעיפי החוק יהיה ביהמ"ש רשאי לסטות מדיני הראיות אם מצא הצדקה לעשות כן בנסיבות העניין. הדיון נסב על הפגיעה בבעל הזכות בנכס אל מול הנטל המונח על המדינה בהוכחה מחדשת של עילות בצו מידי 120 יום בהתבסס על ראיות קבילות בלבד.

נציגי המשטרה הדגישו כי מחיקת הסעיף תקשה ולמעשה עלולה לבטל כליל, את יכולת המשטרה להביא להארכת צו הסגירה על ידי בית המשפט, באשר בלא מידע מודיעיני יתקשו להוכיח לבית המשפט כי "קיים יסוד סביר לחשש שהמקום ישמש לביצוע העבירות אם לא יינתן צו הפסקת שימוש" כנדרש ב-§204ב(א)(1). באם תבחר המשטרה להוציא צו הפסקת שימוש למשך חודש, הרי שנוכח השבתת הפעולה משך חודש ובהעדר יכולת להציג מידע מודיעיני, תתקשה לשכנע כי המקום ישמש לביצוע העבירות המנויות ותאלץ להמתין לחידוש הפעילות במקום על מנת לסגורו שנית. במצב כזה תשקול המשטרה האם להשתמש כלל בסמכות אשר ניתנה לה או להעדיף פנייה ישירות לבית המשפט באמצעותה תוכל להביא לסגירה למשך 90 יום, בטרם תיתקל באותו קושי לשכנע כי המקום ישמש לביצוע העבירות, ולהאריך את הצו.

משמעות הסרת סמכות בית המשפט לסטות מדיני הראיות אם מצא שיש לכך הצדקה, הנה למעשה תחימת תקופת סגירת החצרים לכדי תקופת הצו הראשון המוצא, אם על ידי בית המשפט ואם על ידי המשטרה, ברוב המקרים ללא אפשרות ממשית להאריכו. אם יוותר שינוי זה על כנו, יתכן ויש מקום לשוב ולהעמיד את משך תקופת הסגירה שבסמכות בית המשפט על 120 יום, ואולי אף להאריך את תקופת הסגירה שבסמכות מפקד מחוז מעבר ל-30 ימים, בהנחה שצווים אלה ממילא חד-פעמיים. בניסוח הנוכחי, יש חשש כי תיפגע אפקטיביות הכלי המוצע, והמשטרה תקלע ל"משחקי חתול ועכבר" כאשר היא נאלצת לאפשר למקומות להיפתח מחדש לאחר שנסגרו בצו, רק על מנת לסגורם שנית.

בברכה,

אורי שדה, עו"ד
המחלקה המשפטית